

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 23365

гр. София, 13.11.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в закрито заседание на 13.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

като разглежда дело номер **5188** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 ГПК, вр. чл. 144 АПК.

Подадена е молба от 23.10.2024 г. на Академичния съвет на Нов Български университет, с която се иска допълване на определение № 19556 от 29.01.2024 г. в частта за разноските, като се присъди адвокатско възнаграждение.

Към молбата се прилага препис от извлечение от банкова сметка и фактура № [ЕГН]/14.08.2024 г.

Р. Б. Н. се е възползвала от правото да подаде отговор на молбата по чл. 248 ГПК, с който изразява становище за неоснователност на искането. Изразява се мнение по извършените действия на процесуалния представител на ответната страна. Поддържа, че делото не се отличава с правна и фактическа сложност, при което хонорарът е изключително висок, т. е. по същността си това възражение е за прекомерност по смисъла на чл. 78, ал. 5 ГПК, въпреки че не е изрично посочено, но по същината се подразбира, че има такъв характер.

Съдът намира следното:

Производството е образувано по жалба на Р. Б. Н. срещу Статут на Комисия по етика на Нов Български университет (НБУ), приет с решение от 21.11.2017 г. на Академичния съвет на НБУ.

С молба от 24.09.2024 г. е представен договор за правна помощ, сключен между ответника и Адвокатско съдружие „Н., К.“, от който е видно, че е уговорен адвокатски хонорар в размер на 1200 лева с ДДС, платим по банков път. Приложено е пълномощно за извършване на процесуални действия от адв. С. Н..

В закрито съдебно заседание е постановено определение № 19556 от 29.01.2024 г., с което е прекратено производството по настоящото дело.

С искането по чл. 248 ГПК е представено извлечение от банкова сметка, от което се установява заплащането на адвокатско възнаграждение в размер на 1200 лева. От приложената фактура № [ЕГН]/14.08.2024 г. може да се направи извод, че Адвокатско

съдружие „Н., К.“ е регистрирано по ЗДДС.

Молбата е депозирана в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК. Искането е направено от надлежна страна – ответник.

Съгласно чл. 248, ал. 1 ГПК, вр. чл. 144 АПК в срока за обжалване, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. Посочената норма е приложима и при постановяване на акт, с който се прекратява производството по делото.

Трайна и непротиворечива е практиката на ВАС и ВКС за възможността за претендиране на разноси след постановяване на съдебния акт за прекратяване на производството, ако това е направено в закрито съдебно заседание. В този смисъл са следните съдебни актове: определение № 3081 от 09.03.2010 г. на ВАС по адм. д. № 2330/2010 г., VII о., определение № 13990 от 21.10.2019 г. на ВАС по адм. д. № 10173/2019 г., 5-членен с-в, Определение № 2451 от 16.03.2022 г. на ВАС по адм. д. № 1019/2022 г., II о., определение № 60317 от 29.09.2021 г. на ВКС по ч. т. д. № 1754/2021 г., I т. о., ТК, определение № 36 от 21.01.2020 г. на ВКС по ч. т. д. № 3022/2019 г., II т. о., ТК, определение № 166 от 24.03.2017 г. на ВКС по ч. т. д. № 504/2017 г., II т. о., ТК, определение № 101 от 12.03.2012 г. на ВКС по гр. д. № 102/2012 г., II г. о., ГК, Определение № 438 от 17.07.2009 г. на ВКС по ч. т. д. № 352/2009 г., I т. о., определение № 736 от 23.12.2010 г. на ВКС по ч. гр. д. № 689/2010 г., IV г. о., ГК и други.

Според цитираната съдебна практика при нормалното развитие на съдебното производство искането за присъждане на направените по делото разноси трябва да бъде отправено до съда до приключване на устните състезания. Страните имат право да направят искане за присъждане на разноси, защото производството е приключило по нетипичен начин с прекратяването му в закрито съдебно заседание. По този начин съответната страна е лишена от възможността в открито съдебно заседание да направи своето искане за присъждане на разноси. Страните не са наясно дали и как ще се произнесе съдът по допустимостта на производството, поради което същите няма как да бъдат задължени да упражнят правото си на разноси преди това, т. е. следва да се вземе под внимание искането за присъждане на разноси.

Горното води до извод, че следва да се разгледа искането по чл. 248 ГПК и приложенията към него доказателства. По същите аргументи следва да се разгледат и въведените с отговора възражения, свързани с прекомерност на адвокатския хонорар. Съгласно чл. 143, ал. 3 АПК, когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноси. В случая ответната страна е представлявана от адв. Н.. От приложения договор за правна помощ и извлечение от банкова сметка се установява, че ответната страна е направила разноси в размер на 1200 лева за заплащане на адвокатски хонорар. По тези съображения жалбоподателката следва да понесе тежестта за заплащането им.

Неоснователно е възражението за прекомерност на адвокатски хонорар. Действително делото не е сложно от фактическа и правна страна, но претендираният размер съответства на минималния размер на адвокатските хонорари, посочен в чл. 8, ал. 3, вр. § 2а от ДР на Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Допълнително следва да се отбележи, че според чл. 36, ал. 1 ЗА адвокатът има право на възнаграждение за своя труд, а според чл. 36, ал. 2 ЗА размерът на възнаграждението трябва да бъде справедлив и обоснован и не може да бъде по-нисък от предвидения в наредба на Висшия адвокатски съвет размер за

съответния вид работа. Посоченият размер, съобразен с МРЗ за страната за 2024 г. и със задълженията му по глава девета от ЗА, е съответен на работата на адвоката по делото. По този начин ответната страна ще получи действително направените от нея разноси, които са резултат на недопустимата жалба (неоснователно предизвикания правен спор), без да накърнява или да облагодетелства интересите на която и да е от страните в производството.

Вярно, че представителството по делото, отнасящо се адв. Н., е започнало на 24.09.2024 г. с подаването на молба от тази дата, но правните услуги не се изразяват единствено с извършване на прави действия по делото, тъй като това е съпроводено с проучване на делото, даване на правни съвети и други. В тази връзка е неоснователно възражението за прекомерност на адвокатски хонорар, съпоставено с извършената работа от адвоката.

Така мотивиран, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ДОПЪЛВА определение № 19556 от 29.01.2024 г., постановено по адм. д. № 5188 по описа за 2024 г. на Административен съд София – град, като:

ОСЪЖДА Р. Б. Н. да заплати на Нов Български университет сумата в размер на 1200 лева, представляваща направени по делото разноси.

Определението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 7 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: